

[Knud Jespersen.]

re i debatten, at der er ordførere, der mener, at noget af denne offentlige beredskabsvirksomhed kan Danmark ikke være tjent med. Vi har mange kulturinstitutioner, udmærkede parker, velfærdsforanstaltninger, idrætsanlæg m. v., der er lavet under vanskelige vilkår i 1930erne. Hvis ikke de var blevet lavet dengang, så skulle vi have lavet dem nu. Og al erfaring viser, at der laves ikke noget, der nytteløst det øjeblik, det stilles til rådighed for menneskene kollektivt. Derfor er det altså en camoufleret forargelse over, at man laver efterspørgslen for stor, i forsøget på at forklare og forsvare, at det er bedre at have arbejdsløse end betalingsbalanceunderskud.

Ellers har jeg ikke planer om at blande mig yderligere. Jeg lagde mærke til, at hr. Erhard Jakobsen sagde, at man fra regeringens side ikke skulle hente støtte hos Knud Jespersen, der er i venstre side af salen. Hr. Erhard Jakobsen har nok misforstået noget, for han er jo i alt fald fysisk flyttet til venstre side af salen. Jeg tror ikke, man har nogen glæde af at få støtte helt til bunds i venstre side af salen. Jeg tror derimod, at hvis man interesserer sig noget for den øvrige del og samtidig for livet ude på arbejdspladserne og i befolkningen, så skal det nok vise sig, at når den tale omsættes i konkret og praktisk politik, hvis den bliver påvirket af menneskene derude, så kan den også føres igennem både med eller uden hr. Erhard Jakobsens hjælp.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Til hr. Wilhjelm kan jeg oplyse, at den foreslåede ordning omfatter alt byggeri af helårsboliger, herunder altså også almennyttigt byggeri. Vedrørende debatten om antallet og forskellen på tallene, da kan jeg i hvert fald henvise til socialdemokratiets helhedsplan, som jo er kendt, formentlig også af hr. Wilhjelm, hvori der står tallet 25.000 boliger.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at forslaget om denne ordning vil blive genfremsat i folketinget i næste uge, og så får vi jo lejlighed til i denne anledning af diskutere disse ting lidt mere grundigt.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg er ikke bekendt med de artikler, som

hr. Bay omtalte, som har været i dagspressen. Jeg vil da godt kigge på dem, men jeg må bede hr. Bay om at fortælle mig, hvor jeg kan finde omtalte artikler.

Om min egen holdning til det opsøgende arbejde inden for bistandsloven kan jeg sige, at dette opsøgende arbejde skal opfattes som noget positivt, således at man kan komme ind i problemer hos familier eller enkeltpersoner, der kommer ud for problemer, på et tidligere tidspunkt, så der ikke opstår vanskelige situationer.

Så vil jeg godt understrege, at i og med at vi har fået bistandsloven, er det ikke meningen, som nogle synes at tro, at hele Danmarks befolkning skal under behandling. Det er kun de vanskelige tilfælde.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Både hr. Hilmar Baunsgaard og hr. Gert Petersen har haft nogle konkrete spørgsmål vedrørende regeringens forslag om en statslig bistandsfond. Dette forslag er jo ikke udarbejdet endnu, men jeg vil da godt sige allerede nu, at det er vor opfattelse, at denne bistandsfond skal kunne stille midler til rådighed for enhver sund og konkurrencedygtig virksomhed, som vi skønner er af væsentlig betydning for erhvervsudviklingen og dermed og især for beskæftigelsen.

Jeg tror også, at hr. Gert Petersen vil være enig med mig i, at det ikke tilkommer mig fra folketingets talerstol at foretage vurderinger af enkelte, konkrete virksomheders muligheder for at fortsætte som sunde og konkurrencedygtige virksomheder. Det må vi opbygge et organ til, der er i besiddelse af den fornødne ekspertise. Men jeg tror, jeg skylder hr. Gert Petersen at sige, at selvfølgelig må enhver virksomhed, der opfylder de betingelser, en lov måtte stille, være berettiget til støtte uanset sit ejerforhold og altså også uanset, at den får et andet ejerforhold end det ejerforhold, den havde i det øjeblik, den kom i vanskeligheder.

Jeg vil også gerne sige til hr. Hilmar Baunsgaard, at det er for tidligt at drøfte den endelige form for, hvordan en sådan fond skal opbygges og fungere, men det afgørende for os må være i et samarbejde mellem kyndige i tinget og uden for tinget at finde former for denne fond, hvor de begrænsede samfundsmidler, som man kan